

Dobrinescu Dobrev SCA angajează consultant fiscal cu experiență

Scurtă descriere a companiei:

Suntem o societate de avocați înființată în 2012, care a acumulat o reputație solidă în domeniul dreptului fiscal, fie că vorbim despre consultanță, asistență în inspecții fiscale sau litigii de contencios administrativ – fiscal.

Sub marca Dobrinescu Dobrev este înființată și entitatea Dobrinescu Dobrev Tax Advisory, o societate ce oferă servicii de consultanță din toate ariile de expertiză fiscală. Echipa noastră interdisciplinară cuprinde atât avocați, cât și consultanți fiscali, ceea ce prezintă un avantaj semnificativ pe piața de profil, permițându-ne să oferim soluții pragmatice și adaptate nevoilor clienților noștri.

Considerăm că factorii-cheie care ne asigură succesul sunt gândirea eficientă, pasiunea pentru drept, precum și cunoștințele noastre aprofundate despre industriile clienților și înțelegerea domeniului afacerilor.

Avem onoarea ca de mai bine de cinci ani, să ne aflăm în top cinci firme de avocatură cu profil fiscal, conform celebrei publicații Chambers & Partners.

Credem în autenticitate și în puterea exemplului moral. Ne asumăm riscuri, mizăm pe curaj și pe șansa avocatului și a consultantului fiscal de a avea contribuții pozitive în mediul de business.

Denumirea poziției vacante: Experienced Tax Consultant

Cerințe:

- Studii universitare superioare în domeniul economic sau juridic;
- Experiență profesională de 2-4 ani într-o companie de profil care oferă servicii de consultanță fiscală și

- contabilă;
- O bună cunoaștere a legislației fiscale naționale (atât din perspectivă impozitării directe, cât și din perspectiva impozitării indirecte);
  - Competențe avansate de MS Office (Excel, Word Power Point);
  - Vorbitor fluent de limba engleză;
  - Membru al Camerei Consultanților Fiscali – reprezintă un plus;
  - Atenție la detalii.

Responsabilități:

- Oferirea de consultanță fiscală generală pentru clienții noștri (în diverse arii de expertiză: impozit pe profit, impozit pe venit, contribuții sociale, TVA, taxe locale);
- Implicarea în proiecte de revizuire fiscală, *due diligence*-uri, reorganizări și restructurări de afaceri;
- Oferirea de asistență în cadrul inspecțiilor fiscale;
- Reprezentarea clienților în fața autorităților fiscale pentru diverse spețe (înregistrare fiscală, obținere cod de TVA, etc);
- Prezentarea periodică a noutăților legislative și pregătirea materialelor informative pentru clienți.

Abilități necesare:

- Capacitate de organizare și de gestionare a proiectelor;
- Încadrarea în termenele limită;
- Spirit organizatoric;
- Abilități de comunicare și spirit de echipă.

Oferta noastră:

- Pachet salarial atractiv și alte avantaje salariale (tichete de masă, bonusuri anuale, abonament servicii medicale, abonament transport, teambuilding);

- Oportunitatea de a deveni un specialist fiscal de top și de a lucra cu o echipă de profesioniști;
- Posibilități de avansare în cadrul echipei;
- Mediu de lucru plăcut și oportunitatea de a lucra într-o echipă unită.

Așteptăm cu interes CV-urile voastre până la data de 31.08.2021, la adresa de e-mail alexandra@dobrinescudobrev.ro.

Firmele străine mai au doar câteva zile pentru depunerea chestionarului pentru stabilirea rezidenței fiscale

Autor: Miruna Enache, Partener, Coordonatorul Departamentului de asistență fiscală în tranzacții, EY România

Firmele străine înregistrate cu locul conducerii efective în România au obligația ca, până la 30 iunie 2021 inclusiv, să depună la Fisc un chestionar pe baza căruia ANAF urmează să le stabilească rezidența fiscală în țara noastră. În urma analizei datelor, Fiscul va anunța firma străină, în cel mult 30 de zile, dacă îndeplinește sau nu condiția de rezidență

potrivit locului conducerii efective în România. Astfel, firma străină va primi, prin poștă sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță, o notificare în acest sens. Stabilirea rezidenței fiscale este importantă având în vedere că firmele vor plăti impozitele la cota existentă în statul în care își au rezidența fiscală, iar o cotă mică de impozit pe profit, așa cum are România, încă mai poate face diferența până la alinierea acestora, așa cum se prefigurează la nivel internațional.

Prin acest chestionar, anunțat încă de anul trecut, dar publicat de-abia în cursul lunii mai 2021, ANAF urmărește obținerea unor informații cât mai amănunțite din partea persoanelor juridice străine care activează în România și au tot aici locul conducerii efective.

Practic, prin completarea acestuia, persoanele juridice străine furnizează informații cu privire la numele, starea de înregistrare, forma juridică în statul de înregistrare și obiectul activității lor în străinătate. De asemenea, sunt solicitate date privind capitalul social, acționarii și alte participații la entitatea juridică străină, precum și date de identificare pentru administratori, directori executivi și membri ai consiliului de administrație.

Conform celor mai recente modificări operate Codului fiscal, o firmă străină este rezidentă în România dacă locul de exercitare a conducerii efective este în țara noastră. Adică dacă locul de gestionare efectivă este acela în care, dacă nu se dovedește altfel, entitatea juridică străină desfășoară operațiuni corespunzătoare unor scopuri economice reale și substanțiale și în care este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare: deciziile economico-strategice necesare pentru gestionarea activității entității juridice străine în ansamblu sunt luate în România de către directorii executivi și /sau membrii consiliului de administrație, în vreme ce a doua condiție stipulează că cel puțin 50% dintre directorii executivi și /sau membrii consiliului de administrație al

entității juridice străine sunt rezidenți aici.

Cum poate fi demonstrat locul unde se iau deciziile economico-strategice? Prin transmiterea documentelor doveditoare (inclusiv documente corporative ale entității străine, dovada funcționării locului de conducere în România și contracte încheiate cu directorii executivi) împreună cu chestionarul.

Autoritățile fiscale române pot stabili din oficiu sau la cererea altei autorități, pentru orice companie străină, dacă locul ei de conducere efectivă este, de fapt, în România. Dacă o firmă străină va fi considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a dublei impuneri la care România este parte, rezidența acestei persoane se va stabili potrivit normelor convenției de evitare a dublei impuneri aplicabile.

În situația în care, de exemplu, o societate străină are un depozit de marfă în România, este destul de greu de spus la prima vedere, fără o analiză mai amplă, dacă respectiva firmă străină trebuie sau nu să își stabilească rezidența fiscală în România. Codul Fiscal conține prevederi specifice privind activitatea de depozitare, care poate să fie incidentală, poate să fie auxiliară sau parte dintr-o activitate efectivă economică în România. Prin urmare, decizia va depinde de cum are loc logistica pentru livrări și achiziții, cum se iau deciziile, cum se modifică mărfurile respective (ca structură, împachetare etc.).

De ce este importantă pentru companii stabilirea rezidenței sale fiscale? În primul rând, pentru a ști exact care este cota impozitului pe profit ce trebuie achitat. Astfel, persoanele juridice cu reședința fiscală românească pot fi supuse impozitului pe cifra de afaceri de 1% sau 3% (în funcție de existența sau nu a unor angajați) pentru micro-companiile care au o cifră de afaceri anuală de până la 1.000.000 EUR sau impozitului de 16% pe profit pentru companiile a căror cifră de afaceri depășește pragul de

1.000.000 EUR. În al doilea rând, pentru a evita eventualele amenzi, penalități și dobânzi de întârziere în cazul în care o firmă cu rezidență fiscală în România nu se achită de obligațiile sale de înregistrare în scopuri fiscale, declarare și plată a impozitelor.

Nu trebuie omis nici faptul că orice modificare a rezidenței fiscale poate determina intrarea în spectrul de raportare a Directivei 2011/16 a Consiliului Uniunii Europene privind regimurile fiscale transfrontaliere, cunoscută sub numele de „DAC6”, ce implică o serie de obligații suplimentare supuse unor sancțiuni semnificative pentru nerespectare.

Prin urmare, în aceste ultime zile, companiile ar trebui să se grăbească să completeze acest chestionar. Altfel, societatea poate să se afle într-o situație neclară și se poate expune unor sancțiuni în cazul unui control al ANAF, chiar dacă legislația nu prevede sancțiuni directe legate de chestionar.

Sondaj EY: Majoritatea marilor contribuabili nu au făcut până acum obiectul unei inspecții de mediu. Ce ar trebui să aibă în vedere agenții economici?

Majoritatea companiilor – 59%, dintre care 60% sunt mari contribuabili, nu au făcut până acum obiectul unei inspecții de mediu, rezultă dintr-un sondaj realizat zilele acestea de

EY, în cadrul seminarului „Cum să abordezi inspecțiile fiscale privind obligațiile la Fondul pentru Mediu. Noi provocări”. În schimb, printre problemele cel mai des întâlnite în cadrul inspecțiilor fiscale, așa cum a rezultat din sondaj, se numără neidentificarea tuturor obligațiilor la Fondul pentru Mediu, determinarea și declararea incorectă a cantităților introduse pe piață, nedeclararea ambalajelor reutilizabile sau deficiențe privind documentele justificative.

„Din ce am observat în cadrul studiului, companiile respondente au indicat mai multe spețe privind obligațiile la Fondul pentru Mediu care au nevoie de un cadru legislativ mai clar”, spune Georgiana Iancu, Partener EY, coordonatorul

Departamentului de Taxe Indirecte. Dintre acestea, amintim reglementările privind ambalajele reutilizabile, stabilirea și încadrarea echipamentelor electrice și electronice (EEE), identificarea producătorilor EEE din prisma obligațiilor entităților care importă produse strict pentru folos intern, lipsa unei metodologii de calcul agreată de inspecțiile fiscale privind stabilirea greutateii ambalajelor care trebuie declarate.

Gestionarea unei inspecții privind obligațiile datorate Fondului pentru Mediu, tratată în raport cu inspecțiile fiscale efectuate de ANAF, a adus în prim plan importanța verificării motivelor pentru care este dispusă suspendarea activității de control. *„Este esențial ca, ori de câte ori contribuabilul consideră că suspendarea dispusă nu se încadrează în ipotezele reglementate de Codul de procedură fiscală sau că aceasta este abuzivă, să o conteste în termen de maxim 45 de zile și să nu aștepte finalizarea inspecției pentru a contesta toate actele astfel emise. Un asemenea demers va fi considerat ca tardiv”, a*

precizat Alex Slujitoru, Avocat, Radu și Asociații SPRL, specializat în litigii fiscale.

Pentru obținerea anulării obligațiilor accesorii, fie cu privire la sumele suplimentare de plată declarate în mod voluntar de contribuabili până la 31 ianuarie 2022, fie pentru cele stabilite de inspecții ce se aflau în desfășurare sau care vor fi demarate până la 31 ianuarie 2022, indiferent de data finalizării acestora, contribuabilii pot utiliza pe mai departe facilitățile privind amnistia fiscală, prevăzute de OUG 69/2020 și de OUG 19/2021.

În privința pașilor de urmat pentru identificarea corectă a contribuțiilor la Fondul de Mediu, Daniela Neagoe, Senior Manager EY România, Consultanță Vamală și Fond de Mediu, a menționat: *„Procesul de identificare corectă a contribuțiilor este important să țină cont de detectarea tuturor proceselor, departamentelor și persoanelor relevante pentru furnizarea datelor și informațiilor necesare și să includă toate departamentele implicate în procesele operaționale, de la achiziții, producție, ambalare până la comercializare și logistică”.*

Ecotaxa (taxa pentru pungii de transport) a fost un subiect abordat de Adriana Nedelescu, Senior Consultant EY, care a atras atenția asupra caracteristicilor tehnice pe care trebuie să le aibă pungile de transport fabricate din materiale biodegradabile pentru a putea fi identificate ca atare, așa cum sunt prevăzute de Ordinul nr. 1276/2020. *„În cazul nerespectării cerințelor Ordinului, operatorii economici responsabili pentru introducerea pe piață a pungilor de transport riscă plata unei taxe de 0,15 lei/bucată”*, a precizat Nedelescu.

Stabilirea obligațiilor suplimentare (TVA și impozit pe profit) pentru serviciile de transfer de responsabilitate

privind gestionarea deșeurilor de ambalaje este unul dintre cele mai des întâlnite exemple din practica inspecțiilor fiscale care necesită atenție. „Până la momentul la care instanțele vor tranșa acest subiect, ne așteptăm ca el să rămână pe agenda inspecțiilor fiscale. Ca atare, nu putem decât să recomandăm implementarea unor acțiuni care țin de revizuirea contractelor, în special raportat la acele clauze specifice care dau drepturi de auditare a felului în care OIREP (organizații care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului) își îndeplinește obligațiile, documentarea serviciilor de transfer de responsabilitate, și chiar solicitarea în mod periodic din partea OIREP a unor documente care să probeze faptul că aceștia au fost verificați de AFM”, a specificat Georgiana Iancu, coordonatorul Departamentului de Taxe Indirecte.

În legătură cu Directiva 904/2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (Directiva Single Use Plastic), prin care este restricționată unica folosință a produselor din plastic tocmai pentru a limita cantitatea de deșuri de plastic generată la nivelul Uniunii Europene, până în prezent, nu este clarificată modalitatea de transpunere a acesteia la nivel național. Primul termen de conformare cu măsurile de restricție la comercializare și etichetare este 3 iulie 2021. De la această dată, ar trebui să se aplice restricțiile de comercializare pentru anumite produse de plastic de unică folosință – precum bețișoarele pentru urechi, tacâmuri (furculițe, cuțite, linguri, bețișoare chinezești) / farfurii, recipientele pentru alimente/ băuturi –, dar și cerințele privind marcarea clară a anumitor produse din plastic.

„Prevederile Directivei vor avea un impact semnificativ asupra multor industrii, care vor resimți efectul costurilor suplimentare cu proiectarea de noi produse, cu achiziționarea de noi echipamente industriale și de alte categorii de materii prime. Printre cei afectați sunt producătorii de băuturi,

industria alimentară, operatorii din industria tutunului, comercianții care fabrică produse din plastic de unică folosință, cât și cei care utilizează aceste produse, industria HORECA (restaurante, restaurante tip fast-food, diferite unități care pregătesc și servesc alimente și băuturi)”, a mai precizat Georgiana Iancu.

Tehnologia susține reducerea riscurilor fiscale

Autor: Florentina Șuşnea, Managing Partner, PKF Finconta

Criza din ultimele 18 luni a făcut ca legislația fiscală să fie modificată într-un ritm alert în multe țări, ceea ce a condus la o accelerare a modificărilor codurilor și legislației fiscale. Companiile se pregătesc deja pentru o perioadă de amplificare a controverselor fiscale cu posibile consecințe asupra bazelor impozabile. Disputele care încep să apară între organele de control fiscal și contribuabili sunt foarte diferite de cele de acum 3 ani. Tehnologia aplicată în analizele fiscale de risc își aduce contribuția din plin la soluționarea sau chiar la evitarea acestor consecințe fiscale și, implicit, a litigiilor de natură fiscală.

Transparență și claritate cu ajutorul tehnologiei

Prin investiții în tehnologia utilizată mai ales în

departamentul financiar-contabil, companiile pot comunica într-un mod mai eficient cu administrațiile fiscale care au avansat pe drumul digitalizării. Astfel, companiile pot planifica și răspunde proactiv Fiscului în cazul controverselor fiscale, fie prin îmbunătățirea răspunsurilor în timpul derulării controalele fiscale – din punct de vedere tehnic, fie prin îmbunătățirea timpilor de răspuns, fie prin valorificarea la maximum a programelor de prevenire și soluționare a litigiilor.

Importanța tehnologiei în evaluarea riscurilor fiscale trebuie bine înțeleasă. Astăzi există platforme care le permit experților fiscali și financiari să gestioneze eficient orice tip de contact cu autoritățile fiscale – de la simple cereri de date până la audituri fiscale și actualizări ale evoluției litigiilor. Tehnologia dedicată poate urmări fiecare tip de contact, permite adresarea cu prioritate a litigiilor și aduce claritate în relația cu autoritățile fiscale.

Instrumente și platforme pentru aspectele fiscale

Practicile consacrate se transformă într-un argument al utilizării unei varietăți de instrumente fiscale și juridice disponibile online pentru a ajuta la formularea răspunsurilor în cazul controalelor și auditurilor fiscale; din ce în ce mai amănunțite și mai complexe. Aceste instrumente și tehnologii complexe permit accesul autorităților fiscale la datele contribuabililor afiliați din mai multe țări și ale întregului grup de companii. De aceea, companiile pot acum să creeze fișiere complete de documentație fiscală, cu rolul de a îmbunătăți administrarea bazelor impozabile și a impozitelor plătite în mai multe jurisdicții fiscale, fișiere ce conțin informații despre activități comerciale și care detaliază tranzacții, structuri sau potențiale riscuri fiscale.

În situația în care firma primește o cerere de informații de la autoritatea fiscală, este esențial ca departamentul

financiar-contabil să aibă un proces tehnologic deja implementat prin care să clasifice în mod clar și rapid aceste informații, să evalueze nivelul de risc pe care îl poate prezenta și, de ce nu, să aplice proceduri convenite în prealabil prin care să se poată adresa diferitelor niveluri ale controlului realizat de autoritățile fiscale.

Managementul auditului fiscal în timp real

Este foarte clar că tehnologia joacă un rol important în managementul controalelor fiscale și chiar al auditurilor interne de natură fiscală. Instrumentele tehnologice sofisticate permit departamentelor de taxe să înregistreze și să urmărească fiecare etapă a controlului sau auditului fiscal, respectiv a procesului de gestionare a litigiilor într-o platformă centrală, permițând decidenților să obțină vizibilitate atât asupra status-ului, cât și a expunerii financiare totale. Bunele practici arată că datele legate de soluționare trebuie stocate, deoarece oferă elemente valoroase cu privire la costul potențial al oricărei dispute viitoare pe același subiect.

Datorită vitezei de adopție a tehnologiei la nivelul autorităților fiscale un nou mod de lucru încep să se cristalizeze deja și observăm cum autoritățile fiscale ajung să cunoască mai multe despre problemele fiscale de ansamblu ale unei companii decât însăși compania în cauză.

În loc de concluzie

Este de așteptat ca societățile comerciale să furnizeze dovezi mult mai amănunțite pentru a-și susține pozițiile fiscale. Se conturează tot mai pregnant multilateralismul în materie fiscală, atât în ceea ce privește aplicarea legii în sine, cât și în ceea ce privește oportunitățile disponibile de soluționare a litigiilor. Așadar, în condițiile în care multe companii nu s-au adaptat la schimbările aduse de tehnologie, digitalizarea vine să le perturbe ciclul de viață al

proceselor de conformitate fiscală învechite.

Dobrinescu Dobrev SCA obține desființarea pe cale administrativă a unei decizii de impunere de 50 milioane lei, pentru un client din domeniul transporturilor rutiere internaționale de mărfuri

La 3 luni de la contestarea unor obligații fiscale principale de aproape 10 milioane de Euro – dublate prin calcularea accesoriilor – pe tema reîncadrării diurnelor acordate șoferilor în transportul internațional de mărfuri, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a dispus desființarea în totalitate a deciziei emise de organele de inspecție

fiscală.

Organele de soluționare a contestației au reținut că inspectorii fiscali nu au analizat normele de transpunere a legislației unionale și nici documentele relevante pentru a stabili natura sumelor achitate angajaților cu funcția de șofer.

Mai mult, în decizia de soluționare a contestației se precizează că *„reîncadrarea efectuată de organele de inspecție fiscală nu este realizabilă în orice manieră, ci ea trebuie să corespundă scopului real al tranzacției / activității, acesta neputându-se efectua într-o manieră arbitrară, trebuind să presupună o legătură rezonabilă și un minim de indicii probatorii”*. Totodată, organele de soluționare a contestației au menționat că *„invocarea unor dispoziții legale nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal, [...] în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă ea din documentația relevantă disponibilă și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective”*.

Decizia vine în contextul în care, în urmă cu o lună, Dobrinescu Dobrev SCA a obținut pentru același client suspendarea executării actului administrativ emis de organele de control. Mai multe detalii aici: <https://www.juridice.ro/730779/dobrinescu-dobrev-obtine-o-solutie-de-referinta-intr-unul-dintre-cele-mai-mari-dosare-fiscale-privitoare-la-recalificarea-fiscala-a-diurnelor-in-venituri-salariale.html>

Sperăm ca această decizie să schimbe abordarea superficială și abuzivă a organelor de inspecție fiscală cu privire la subiectul diurnelor, astfel încât societăților să nu le mai fie periclitată activitatea. De asemenea, o clarificare din partea Ministerului Finanțelor Publice, în contextul

anterioarei constituirii a unei comisii de lucru pe acest subiect, este absolut necesară. Nu în ultimul rând, ne dorim ca această decizie emisă chiar de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF să fie un semnal destul de ferm pentru autorități că neclaritatea legii nu poate reprezenta un motiv suficient de a interpreta textul legal împotriva doctrinei administrative consolidate de ani de zile.

Transparența fiscală – astăzi, impusă multinaționalelor. Mâine – tuturor categoriilor de contribuabili. Ce trebuie să știe contribuabilii?

Autor: Mihaela Mitroi, Partener, Asistență Fiscală și Juridică, EY România, lider al activității de consultanță fiscală și juridică în clusterul de Sud al regiunii EY Europa Centrală și de Sud-Est și Asia Centrală (CESA)

Europa vrea ca toate multinaționalele și companiile independente din statele membre să contribuie cu „partea lor echitabilă” la redresarea economică. Ce presupune acest lucru? Companiile să fie obligate să declare public locul unde își realizează profiturile și își plătesc impozitul. Măsura,

anunțată recent de Consiliul Uniunii Europene, este o concretizare a unei propuneri de directivă din 2016, pe care, de această dată, s-a obținut acordul politic al Austriei și Sloveniei. În luna anterioară deciziei Consiliului UE, Comisia Europeană spunea că se gândește la o nouă Directivă, prin care marile companii să își publice impozitul efectiv plătit raportat la profiturile realizate. Mai mult, chiar zilele trecute, cele mai puternice șapte state ale lumii anunțau că vor să creeze „un impuls de neoprit” în stoparea transferului profiturilor către jurisdicții cu impozite mici, dar și pentru a obliga multinaționalele să plătească mai multe taxe acolo unde își desfășoară activitatea. Cu alte cuvinte, de aici înainte, companiile trebuie să fie cu ochii pe legislație și să se pregătească: transparența va deveni normă.

Recent, ministrul portughez al Economiei și digitalizării, Pedro Siza Vieira, a afirmat că evitarea plății impozitului pe profit și planificarea fiscală agresivă a marilor companii multinaționale privează țările UE de peste 50 de miliarde de euro de venituri pe an, el susținând, de asemenea, necesitatea introducerii transparenței fiscale în practicile multinaționalelor.

Siza Vieira nu este singura voce care susține că toate companiile trebuie să contribuie în mod egal la redresarea economică, mai ales în noul context, generat de pandemie. Au existat multe alte voci care susțineau că întreprinderile și simplii contribuabili, care s-au îmbogățit ca urmare a pandemiei, ar trebui să contribuie mai mult, plătind o taxă de solidaritate.

Acum, Consiliul UE susține propunerea de Directivă a Comisiei Europene – toate multinaționalele sau companiile independente cu un venit total consolidat de peste 750 milioane de euro în fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, indiferent dacă își au sediul în UE sau în afara acesteia, să dezvăluie în mod public informații privind impozitul pe venit plătit în fiecare stat membru sau într-o țară terță sau aflată

într-o jurisdicție necooperantă. O astfel de raportare va avea loc prin intermediul unui formular comun al UE și în formate electronice care pot fi citite automat.

Propunerea urmează să ajungă și la Parlamentul European, pentru aprobarea textului Directivei, proces prin care se pot aduce clarificări, cum ar fi, de pildă, cea privind cine poartă responsabilitatea reală pentru asigurarea respectării obligației de raportare.

Sunt încă critici aduse acestei propuneri, cum ar fi aceea că scapă din vedere multinaționalele cu afaceri mai mici, iar, dincolo de ele, există și o îngrijorare, pentru că transparentizarea ar putea expune rolul anumitor state membre care încurajează încă scheme fiscale care sunt la marginea evaziunii fiscale.

De ce e importantă raportarea publică? Obligația de raportare există și în prezent, dar ceea ce face deosebită propunerea de Directivă este obligația ca totul să fie public.

Acum, prin Directiva (EU) 2016/881 cu privire la raportarea țară cu țară, care a pornit de la Acțiunea 13 a OECD, multinaționalele sunt obligate să transmită autorităților fiscale un raport anual cu informații dezagregate pe țări (raportare țară cu țară, cum îi spune și numele), pentru a arăta unde sunt alocate activele și lucrătorii, modul în care sunt distribuite profiturile și unde se plătesc impozitele.

Însă rapoartele nu sunt făcute publice în Uniunea Europeană, astfel controlul public cu privire la strategiile utilizate de companiile multinaționale pentru a deplasa profiturile în paradisuri fiscale este ca și inexistent.

Spre deosebire de Uniunea Europeană, autoritățile fiscale americane fac publice rapoartele multinaționalelor din SUA. Informațiile agregate și tratate corespunzător sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului de venituri interne din 2016. Adică din anul din care datează și tentativa

europeneană de a face publice declarațiile de impozit ale companiilor.

Conform unui studiu realizat de o platformă de dezbatere a politicilor sociale și economice europene – Intereconomics, 1.205 companii din SUA confirmă existența unor rețete agresive de planificare fiscală „prescrise” de anumiți consultanți și utilizate pentru a direcționa artificial profiturile către state membre mai atractive din punct de vedere fiscal. „Dezvăluirea publică este necesară pentru o radiografie reală a modului în care companiile își distribuie activele între națiuni, unde își desfășoară activitatea, își declară profiturile și își plătesc impozitele”, mai notează studiul citat.

Tot în direcția transparentizării, la 18 mai 2021, Comisia Europeană a inclus în comunicarea „Impozitarea afacerilor în secolul XXI” o propunere (care va fi emisă până în 2022) ca anumite companii mari care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană să își publice ratele efective de impozitare, adică impozitul efectiv plătit raportat la profiturile realizate. Ceea ce se va traduce printr-o transparență crescută a impozitelor plătite și prin monitorizarea strategiilor de planificare fiscală.

Până în 2023, Comisia vrea un nou cadru la nivel european privind impozitul pe profit sub titlul: „Afacerile în Europa: cadrul pentru impozitarea profiturilor” (*Business in Europe: Framework for Income Taxation – BEFIT*). BEFIT se va baza pe o repartizare a profiturilor realizate pe baza unei formule și o bază de impozitare comună și va înlocui propunerea în așteptare pentru o bază de impozitare consolidată, CCCTB (*Common Consolidated Corporate Tax Base – Baza Comună Consolidată a Societăților*) care va fi retrasă. CCCTB a fost propusă de Comisia Europeană încă din 2004 și a trecut prin multe sincope și mai multe variante de-a lungul a 14 ani de negocieri. Ultima variantă, din 2018, când a fost aprobată, CCCTB propunea o nouă taxă pentru companiile multinaționale

mari cu o cifră de afaceri de peste 750 milioane de euro ce ar fi fost obținută dintr-o fracțiune (3%) din baza de impozitare comună consolidată rezultată din aplicarea propunerii Comisiei Europene. Conform calculelor Curții de Conturi Europene (2018), această propunere ar fi reprezentat un venit anual de 12 miliarde de euro.

Reforma fiscală pe repede înainte? Criza economică și sanitară pare să fi acționat ca un catalizator pentru mai multe decizii importante care trenau și fac din 2021 un al „revoluțiilor” fiscale. Un comunicat emis chiar sâmbăta trecută arăta că SUA, Japonia, Germania, Franța, Marea Britanie, Italia și Canada, adică statele care compun G7, au negociat un acord pentru a opri companiile să transfere profiturile către jurisdicții cu impozite reduse, dar și pentru a se asigura că cele mai mari multinaționale plătesc mai multe taxe acolo unde își desfășoară activitatea. Acordul a fost salutat de miniștrii de finanțe și marchează un pas semnificativ înainte în negocierile care au început încă din 2013. Detaliile primei părți a acordului, o concesie semnificativă din partea SUA a administrației lui Joe Biden, spune clar că „cele mai mari companii globale” cu marje de profit de cel puțin 10% ar trebui, în viitor, să aloce 20% din profiturile globale către țările în care își fac vânzările.

Dacă s-ar implementa, acest lucru ar răsturna un secol de impozitare internațională a companiilor, în care profiturile sunt impozitate numai acolo unde companiile au o prezență fizică.

Decizia vine la puțin timp de la un alt acord istoric al G7 asupra impozitului minim pe profitul multinaționalelor, deschizând calea pentru un acord global în acest an. Un acord în acest sens ar putea fi semnat în cadrul Summit-ului G7 din 11-13 iunie. Acordul a intervenit după ce Trezoreria SUA s-a oferit să accepte un impozit minim pe profitul companiilor, valabil la nivel global de cel puțin 15%, o rată semnificativ mai mică față de propunerea de 21% susținută anterior de

Germania și Franța.

Ce putem înțelege din toate aceste măsuri enumerate? În primul rând că sistemul fiscal internațional este într-un continuu proces de reformă și de adaptare la realitățile economice și sociale și că, pe viitor, vom asista la și mai multe schimbări legislative și într-un ritm mult mai rapid, toate îndreptate spre transparentizare și lupta împotriva fraudei, cu scopul stabilirii unor impozite echitabile la nivel mondial.

Dar și că, dacă acum vorbim despre transparentizarea informațiilor cu privire la profituri și impozite ale multinaționalelor cu venituri de peste 750 milioane de euro, mâine vom vorbi și despre alte categorii de contribuabili, pe măsură ce digitalizarea administrațiilor fiscale se va extinde. Cum pachetul european NextGeneration oferă finanțare statelor membre, tocmai ca să atingă pragul de 20% minim de digitalizare a administrațiilor fiscale, mă aștept ca „mâine” să vină mai devreme decât putem gândi. Iar o interconectare a administrațiilor fiscale, operațională și eficientă, se traduce prin noi puncte de atenție pentru companii.

Companiile și-ar putea compensa retroactiv pierderile din 2020 și 2021, dacă au fost profitabile înainte de 2020

Autor: Raluca Popa, Partener Asociat, Asistență fiscală și juridică, EY România

Comaniile care au obținut profit și au plătit impozitele aferente, până în anul 2019 inclusiv, și-ar putea reporta retroactiv pierderile din anii 2020 și 2021 într-o anumită limită ce va fi stabilită de fiecare stat membru în parte. Măsura este recomandată de Comisia Europeană, fiind parte a unei strategii mai ample, „Impozitarea afacerilor în secolul XXI”, care urmărește alinierea cadrului fiscal cu realitatea economică și introduce o agendă fiscală pentru următorii doi ani.

Recomandarea a venit recent din partea Comisiei Europene (CE), care a dat statelor membre puterea de a redacta legislația de implementare cât mai aproape de realitățile bugetare pe care le experimentează. Este o măsură extraordinară, aplicată în special pentru a asigura, mai ales întreprinderilor mici și mijlocii, o susținere în redresarea economică, dar și pentru a elimina concurența neloială între companiile din statele membre.

„Având în vedere circumstanțele economice excepționale din anii 2020 și 2021, ca urmare a pandemiei COVID-19, statele membre ar trebui să permită reportarea retroactiva a pierderilor fiscale, cel puțin pentru anul fiscal anterior, adică cel puțin pentru 2019. Statele membre pot prelungi, însă, această perioadă până la trei ani în urmă, permițând astfel companiilor să își compenseze pierderile din exercițiile fiscale 2020 și 2021 cu profiturile deja impozitate din anii fiscali 2019, 2018 și 2017”, se notează în recomandarea Comisiei.

Mai mult, statele membre ar trebui să permită întreprinderilor să solicite imediat compensarea pierderilor pe care estimează că le vor suporta în anul fiscal 2021, fără a fi nevoie să aștepte până la sfârșitul anului.

În prezent, anumite state membre au deja incluse în legislațiile naționale diverse măsuri pentru utilizarea pierderilor fiscale, cea mai comun întâlnită fiind reportarea

acestora pentru următoarele exerciții financiare. De altfel, și România are o astfel de regulă care permite reportarea pierderilor realizate într-un anumit an fiscal pentru următorii șapte ani consecutivi.

Ca măsură de politică fiscală în contextul situației generate de criza COVID-19, reportarea pierderilor pentru anii fiscali viitori este cea mai puțin eficientă, întrucât beneficiul lichidității se amână până la momentul când companiile vor deveni din nou profitabile.

Pe de altă parte, reportarea retroactivă a pierderilor fiscale curente va genera imediat lichidități suplimentare pentru companii. Acest mecanism de reportare retroactivă are și beneficiul de a susține afacerile profitabile anterior crizei COVID-19, adică acele afaceri sănătoase care au avut de suferit ca efect direct al pandemiei – mai notează Comisia. CE recomandă statelor membre să limiteze valoarea pierderilor reportabile la maxim 3 milioane de euro, dat fiind impactul pe care bugetele naționale l-ar resimți.

Ca să luăm un exemplu simplu: dacă o companie A a avut în 2019 profit de 100 de lei și a plătit 16 lei impozit pe profit, iar în 2021 are pierdere tot de 100 de lei – conform propunerii CE, Compania A ar trebui să compenseze pierderea din 2021 cu profitul din 2019 și, astfel, să recupereze de la buget impozitul pe profit de 16 lei plătit în anul 2019.

Propunerile de implementare a măsurilor recomandate de Comisie ar trebui să fie discutate cu autoritățile europene până în ultimul trimestru al acestui an. De altfel, multe țări europene deja au introdus în legislație astfel de prevederi sau au publicat proiecte de lege în această direcție.

De exemplu:

Marea Britanie – permitea deja reportarea retroactivă a pierderilor pentru ultimele 12 luni. În plus, autoritățile fiscale au publicat un comunicat conform căruia perioada de

reportare retroactivă se extinde la trei ani pentru pierderile înregistrate în perioadele fiscale încheiate între 1 aprilie 2020 și 31 martie 2022.

Germania – permite reportarea nelimitată a pierderilor fiscale și, în anumite condiții, reportarea retroactivă pentru ultimul an până la 1 milion de euro. În plus, în contextul COVID-19, plafonul de raportare retroactivă a fost ridicat de la 1 milion la 5 milioane de euro pentru pierderile realizate în 2020 și 2021 și există deja propuneri legislative de ridicare a acestui plafon la 10 milioane de euro.

Austria – pentru prima dată, autoritățile austriece au permis reportarea retroactivă a pierderilor din 2020. Această regulă nu reprezintă o modificare permanentă a legislației fiscale, ci mai degrabă o oportunitate punctuală în contextul COVID-19.

Polonia – contribuabilii ale căror venituri în 2020 au scăzut cu mai mult de 50% față de perioadele fiscale anterioare pot să folosească pierderile din anul 2020 contra profiturilor din anul 2019 – prin depunerea unei declarații rectificative la anul 2019 (până la 5 mil. PLN).

Franța – în prezent, pierderile dintr-un anumit an fiscal (până la 1 milion de euro) pot fi folosite, în anumite condiții, pentru a compensa obligațiile fiscale din anul anterior, însă rambursarea efectivă a acestor sume se face pe parcursul a cinci ani. Există însă o propunere legislativă care permite utilizarea accelerată a acestor pierderi prin rambursare imediată.

În România, introducerea unor măsuri de utilizare retroactivă a pierderilor fiscale, în linie cu recomandarea Comisiei Europene, ar avea cu siguranță un rezultat pozitiv. Așa cum se întâmplă în general cu măsurile de utilizare a pierderilor, costul unei astfel de măsuri este doar o chestiune de timp – astfel, afacerile vor putea beneficia de lichidități acum, când au cea mai mare nevoie, și nu vor trebui să aștepte să

își folosească pierderile împotriva unor profituri viitoare. Pe de altă parte, bugetul va încasa impozitul pe profiturile viitoare realizate de aceste companii.

Alte măsuri fiscale propuse de Comisia Europeană prin comunicatul intitulat „Impozitarea afacerilor în secolul XXI”:

Înlăturarea dezechilibrelor în finanțarea prin capital versus împrumut – Criza pandemică a contribuit semnificativ la îndatorarea companiilor. În prezent, regulile fiscale permit (în anumite limite) deducerea costurilor aferente finanțării prin împrumut, însă nu și în cazul finanțării prin capital. Propunerea Comisiei va încerca să înlăture acest dezechilibru, susținând astfel recapitalizarea companiilor vulnerabile financiar – o propunere în acest sens vă fi emisă până în trimestrul întâi 2022.

Se continuă lupta împotriva practicilor fiscale agresive prin introducerea de noi reguli cu privire la utilizarea abuzivă a companiilor fără substanță – așa numitele căsuțe-poștale. Aceste măsuri vor fi introduse printr-o completare a Directivei Anti-Evaziune Fiscală (ATAD 3) – propunerile vor trebui emise până în al patrulea trimestru al anului 2021.

Comunicatul Comisiei include și o propunere (ce va fi emisă până în 2022) care prevede ca anumite companii mari, care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană, să își publice ratele efective de impozitare (i.e. simplu spus, impozitul efectiv plătit raportat la profiturile realizate). O astfel de măsură va conduce la creșterea transparenței cu privire la impozitele plătite de companiile mari, va permite monitorizarea unor strategii agresive de planificare fiscală și va oferi factorilor politici o mai bună vizibilitate cu privire la contribuțiile fiscale ale companiilor multinaționale în Uniunea Europeană.

Comisia se gândește, de asemenea, la realizarea, până în 2023, a unui nou cadru la nivel european privind impozitul pe profit

sub titlul: „Afacerile în Europa: cadrul pentru impozitarea profiturilor” sau BEFIT. BEFIT se va baza pe o repartizare a profiturilor realizate pe baza unei formule și o bază de impozitare comună și va înlocui propunerea în așteptare pentru o bază de impozitare consolidată, CCCTB (*common consolidated corporate tax base*), care va fi retrasă.

Dosarul prețurilor de transfer. De ce este extrem de importantă verificarea independenței companiilor din setul final de comparabile?

Autor:

Alina Andrei, Tax & Transfer Pricing Partner al Cabot Transfer Pricing

În acest an, asistăm la ofensiva autorităților fiscale în ceea ce privește verificările fiscale și, în special, dosarul prețurilor de transfer. În practică, întâlnim deseori situații controversate și dispute între contribuabili și autoritățile fiscale.

Care este cea mai des întâlnită dispută între contribuabili și autoritățile fiscale în ceea ce privește prețurile de transfer?

Din experiența noastră, un punct des disputat de autoritățile fiscale este studiul de comparabilitate care stă la baza analizei economice.

Dosarul prețurilor de transfer include în afară de secțiunile descriptive de grup, societate, tranzacții cu afiliații, profil funcțional / de riscuri și secțiunea de analiză economică – extrem de importantă pentru analiza prețurilor de transfer.

Studiul de comparabilitate presupune compararea marjei de profitabilitate a societății testate cu intervalul de piață calculat pentru **societăți comparabile independente**. Studiul de comparabilitate este elementul central al dosarului de prețuri de transfer fiindcă acesta determină dacă prețurile de transfer au fost sau nu la nivel de piață. În cazul în care, ca urmare a studiului pregătit, rezultă că prețurile de transfer nu au fost la nivel de piață, urmează o ajustare efectuată de inspectorii fiscali. În funcție de valoarea mediană, ajustarea va determina o bază impozabilă suplimentară la nivelul impozitului pe profit mai mică sau mai mare.

De ce este importantă demonstrarea independenței societăților comparabile din setul final?

Dacă în ceea ce privește comparabilitatea societăților din setul final putem afirma că prețurile de transfer nu reprezintă o știință exactă iar gradul de subiectivism poate fi destul de ridicat, **în ceea ce privește independența**

companiilor din setul final trebuie demonstrat cu cea mai mare precizie că societățile identificate în setul final sunt independente.

Aceasta este practic esența analizei prețurilor de transfer – să comparăm marjele de profitabilitate obținute de societățile testate din tranzacțiile intra-grup (marje despre care există suspiciunea rezonabilă din partea autorităților fiscale că au fost influențate negativ de prețurile sau politicile intra-grup) cu marjele de profitabilitate înregistrate de societățile comparabile independente din tranzacții sau activități similare, despre care nu poate exista o astfel de suspiciune. Intervalul intercuartilă sau intervalul marjelor de profitabilitate înregistrat de companiile comparabile independente reprezintă intervalul de piață, în care ar trebui să se situeze și marjele de profitabilitate ale companiilor controlate.

În concluzie, independența companiilor din setul final reprezintă o miză importantă a dosarului prețurilor de transfer și a procesului de argumentare privind caracterul de piață al prețurilor intra-grup.

Recomandarea noastră este ca în procesul de pregătire a dosarului de prețuri de transfer să vă asigurați că lucrați cu un consultant care acordă importanța cuvenită studiului de comparabilitate și verificării independenței companiilor din setul final și că deține toate bazele de date necesare pentru a putea realiza acest lucru.

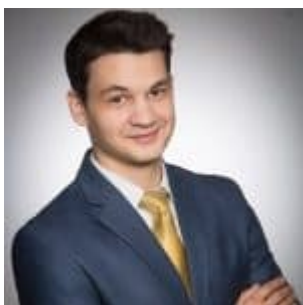
Ne va salva DAC 7 de dubla

împunere?

Autori:

Alex Slujitoru – avocat, Radu și Asociații SPRL

Răzvan Brătilă – avocat, Radu și Asociații SPRL

1. Introducere

Dubla impunere, în special în materia prețurilor de transfer, reprezintă una dintre cele mai frecvente și spinoase probleme

cu care se confruntă societățile multinaționale cu prezență în România, în special datorită ineficienței practice a soluțiilor pentru eliminarea acesteia *post factum*.

Cu proverbul românesc „*Prevenția este mama înțelepciunii*” pare să fie de acord și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), ce susține[1] că pentru a elimina dubla impozitare trebuie mai degrabă să preîntâmpinăm apariția acesteia, iar acest rezultat poate fi atins cel mai ușor prin intermediul controalelor coordonate[2].

Cu toate acestea, administrațiile fiscale naționale și cu precădere Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)[3] sunt reticente în a recurge la controalele coordonate, de vreme ce practica ne arată că principalul scop al acesteia pare a fi impozitarea cât mai substanțială a contribuabililor.

Astfel, este important ca legiuitorul, atât cel european, cât mai cu seamă cel național, să creeze un cadru legislativ care să conțină inclusiv pârghiile necesare pentru a „constrânge” administrațiile fiscale, atunci când este cazul, să efectueze controale coordonate în vederea unei mai bune taxări și a prevenirii dublei impozitări, cu scopul de a realiza astfel certitudine fiscală și, în final, „*o economie în interesul cetățenilor*”[4].

În linie cu cele enunțate mai sus, acum mai bine de 10 ani, legiuitorul european a emis Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal („**DAC 1**”), care reglementa, în mod rudimentar, posibilitatea – nu și obligația – statelor membre de a desfășura controale coordonate. Cu toate că DAC 1 a fost transpus în legislația națională (i.e. în Codul de procedură fiscală) prin intermediul Ordonanței Guvernului nr. 2/25.01.2012, autoritățile fiscale române au ocolit în general participarea la acest tip de controale.

Pe de altă parte, nici legiuitorul european nu s-a dovedit a

fi prea ambițios în această materie – deși DAC 1 a fost modificată de nu mai puțin de cinci ori [\[5\]](#). Astfel, controalele coordonate au rămas neatinse până în 2021, când, prin a șasea modificare, respectiv prin Directiva 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal („DAC 7”), reglementarea a fost actualizată.

În cadrul prezentului articol ne-am propus să prezentăm DAC 7, cea mai nouă „armă” în lupta împotriva dublei impuneri, care, deși îmbunătățește semnificativ cadrul legislativ, așa cum vom arăta, prezintă și serioase deficiențe.

2. Ce aduce nou DAC 7 și ce îi lipsește?

În primul rând, spre deosebire de DAC1, DAC 7 definește, în premieră, termenul de „control comun”, drept „Ancheta administrativă desfășurată în comun de autoritățile competente din două sau mai multe state membre și care au legătură cu una sau mai multe persoane care sunt de interes comun sau complementar pentru autoritățile competente din statele membre respective”. [\[6\]](#)

Definirea termenului de „control comun” în legislația europeană este mai mult decât bine-venită, întrucât stabilește un consens, la nivel european, cu privire la semnificația controalelor comune, uniformizând astfel noțiunea și oferind previzibilitate legislativă în rândul statelor membre.

În al doilea rând, DAC 7 modifică Art. 11 – „Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative”, precum și Art. 12, „controalele simultane” din vechea DAC 1, aducând mici, dar importante îmbunătățiri.

Cu privire la participarea la anchetele administrative, art. 11 schimbă modalitatea în care se declanșează acestea – de la inițierea lor printr-un „acord” între cele două state ale căror organe fiscale participau la anchete administrative, la realizarea acestora pe baza unei cereri pe care organul fiscal

solicitat o poate accepta sau refuza în mod justificat, dar într-un termen de 60 de zile.

Se poate observa, astfel, că DAC 7 elimină parțial incertitudinile generate de folosirea *lato sensu* a termenului „acord” și reglementează care sunt elementele prin care se constituie respectivul acord, respectiv formularea unei cereri, care poate fi acceptată sau nu, într-un anumit termen expres stipulat.

Totodată, DAC 7 reglementează în mod expres posibilitatea autorității străine de a intervieva anumite persoane sau de a examina probe, sub rezerva normelor procedurale din statul gazdă. Și această modificare reprezintă un pas înainte față de vechea reglementare, care prevedea faptul că organele statului solicitat pot întreprinde astfel de demersuri *numai în măsura în care legislația statului solicitat permitea acest lucru*.

Prin această modificare, DAC 7 stabilește, la nivel de directivă, posibilitatea organelor din statul străin de a intervieva persoane și de a examina probe, eliminând astfel potențialele prevederi din legislațiile statelor membre care interziceau o astfel de interacțiune a autorităților fiscale străine.

Cu privire la controalele simultane, în plus față de reglementarea anterioară, se stabilește un termen de 60 de zile în care organele fiscale implicate comunică acceptul sau refuzul motivat de a participa la un astfel de tip de control. Prin urmare, se elimină posibilitatea tergiversării *sine die* a încheierii unui acord între statele ce urmează a desfășura controale simultane și crește gradul de certitudine cu privire la efectuarea sau nu a unui asemenea control.

Cu toate acestea, DAC 7 nu reglementează și consecințele nerespectării termenului de 60 zile. Aceasta nu înseamnă că statele membre ce au obligația de a transpune în dreptul intern DAC 7 nu pot crea un regim mai restrictiv și mai

eficient, cum ar fi spre exemplu o stabilire a faptului că lipsa emiterii unui răspuns în termenul de 60 de zile reprezintă acordul organului fiscal solicitat de a declanșa controlul.

În al treilea rând, DAC 7 introduce un nou articol, 12a, intitulat „controalele comune”, care reglementează, mai în detaliu, o serie de aspecte esențiale pentru buna desfășurare a acestora. Din punctul nostru de vedere, acest articol reprezintă esența și principala modalitate prin care DAC 7 îmbunătățește cadrul legislativ în materia controalelor coordonate.

Răspunzând criticilor aduse DAC 1, DAC 7 stabilește în premieră ce lege va governa activitatea de control fiscal realizată de organele fiscale din două sau mai multe state.

Mai exact, se prevede în mod expres că drepturile și obligațiile funcționarilor statelor membre care participă la controlul comun se stabilesc în conformitate cu legislația statului membru în care au loc activitățile controlului comun.

Totodată, DAC 7 stabilește și o limitare de competență a funcționarilor străini, aceștia neavând posibilitatea „de a exercita nicio competență care ar depăși sfera competențelor care le sunt conferite în temeiul legislației propriului stat membru”.

În consecință, organele fiscale ale statului străin se supun regulilor procedurale din statul în care se desfășoară activitatea de control și dobândesc o serie de drepturi, însă numai în măsura în care aceste drepturi le sunt conferite și de legislația propriului stat. Cu alte cuvinte, în măsura în care legislația statului în care se desfășoară controlul comun stabilește mai multe drepturi organelor sale fiscale, omologii acestora din statul străin nu se pot prevala de asemenea drepturi decât în măsura în care acestea sunt prevăzute și în propria legislație.

Se poate argumenta că, prin instituirea acestei reguli, DAC 7 intenționează să aplice controalelor comune legea mai permisivă pentru contribuabil, fără însă a afecta suveranitatea statului în care se desfășoară controlul, de vreme ce, în practică, pentru efectuarea unui control într-adevăr comun este necesar ca organele fiscale din ambele țări să se poată prevala de aceleași drepturi și să fie ținute de aceleași obligații.

Dacă organele fiscale străine nu ar putea uza de drepturile oferite organelor din statul în care se desfășoară controlul, în mod evident, primii nu ar putea să se folosească de informațiile sau documentele obținute în urma exercitării acestor drepturi, creându-se astfel inevitabil o discrepanță între rezultatele obținute de cele două administrații fiscale. O astfel de discrepanță ar afecta în mod invariabil raportul final ce trebuie întocmit în urma efectuării controalelor comune.

În al patrulea rând, cu privire la raportul final, art. 12a din DAC 7 stabilește că, în urma controlului comun, organele fiscale din statele care au participat la controlul comun „se străduiesc” să convină asupra faptelor și circumstanțelor relevante, depunând eforturi pentru a ajunge la un acord privind situația fiscală a contribuabilului. Aspectele asupra cărora s-a ajuns la un acord sunt incluse într-un raport final și „sunt luate în considerare” în cadrul soluțiilor adoptate de organele fiscale pe teritoriul cărora a fost emis actul.

Cu alte cuvinte, aspectele agreeate de organele fiscale consemnate în raportul final nu vor fi automat incluse în deciziile de impunere emise ca urmare a desfășurării controlului comun, ci vor avea numai un caracter de recomandare.

Cu privire la acest aspect, precizăm că, deși Propunerea Comisiei Europene care a stat la baza emiterii DAC 7 [\[7\]](#) (**“Propunere DAC 7”**) prevedea că „Raportul final al auditului

comun ar trebui să aibă o valoare juridică echivalentă cu cea a instrumentelor naționale relevante care sunt emise ca urmare a unui audit în statele membre participante”, legiuitorul european a ales să nu implementeze această reglementare, restrângând drastic efectele juridice pe care raportul final ar fi trebuit să le producă.

Propunerea DAC 7 conținea și o altă prevedere extrem de utilă și mai mult decât bine-venită, anume declanșarea controlului comun la solicitarea contribuabilului. [\[8\]](#)

În pofida faptului că, de cele mai multe ori, contribuabilii sunt cei direct interesați să apeleze la controalele comune și, totodată, cei care pot identifica în stadii incipiente situațiile în care s-ar putea naște un caz de dublă-impozitare [\[9\]](#), legiuitorul european a ales – și de această dată – să elimine orice fel de constrângere a autorităților fiscale naționale și să lase declanșarea controalelor comune exclusiv în sarcina și la inițiativa acestora.

Credem că neincluderea contribuabilului în rândul factorilor declanșatori ai unui control comun reprezintă un mare neajuns al DAC 7, deoarece nefiind o dispoziție expresă a directivei, statele membre nu au obligația de a o transpune, ci pot eventual decide singure dacă vor include sau nu un asemenea text în legile lor interne.

În final, un alt aspect ce merită menționat este acela că statele membre au obligația de a adopta actele necesare pentru a se conforma cu dispozițiile DAC 7 până la 31 decembrie 2022, dar, în privința controalelor comune, legiuitorul european a înțeles să facă încă un compromis prin acordarea statelor membre a unui an în plus pentru a implementa în legislația internă conținutul directivei, respectiv până la 31 decembrie 2023.

3. Concluzii

Adoptarea DAC 7 reprezintă o îmbunătățire incontestabilă în

peisajul legislativ european menit să elimine dubla impozitare. Cu toate acestea, dintr-o perspectivă practică, nu putem să ignorăm faptul că DAC 7 nu conține pârghiile necesare pentru a implementa în mod eficient controalele comune în legislația statelor membre. Cu titlu de exemplu, DAC 7 nu prevede o modalitate de deblocare a situațiilor în care organele fiscale nu ajung la un numitor comun cu privire la o anumită situație (fie în ceea ce privește necesitatea declanșării efective a controlului comun, fie cu privire la aspectele de fond ce trebuie incluse în raportul final).

O astfel de modalitate de deblocare ar putea consta, spre exemplu, într-un arbitraj care ar avea menirea să constrângă organele fiscale să adopte o anumită soluție, similar arbitrajului reglementat de Convenția privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate 90/436/CEE sau de Directiva 2017/1852 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană.

Așadar, ne salvează DAC 7 de dubla impunere?

În forma actuală, răspunsul este nu, DAC 7 nu ne va salva prin sine însăși, deoarece aceasta este, mai degrabă, un act normativ intermediar, care are ca scop aclimatizarea administrațiilor fiscale cu controalele coordonate, iar nu crearea unui cadru legislativ eficient în prevenirea dublei impozitări.

Ne poate însă salva legiuitorul național care, în loc să se limiteze la a transpune normele incluse în DAC 7 printr-o preluare *mot-a-mot*, va ține seama de nevoia de certitudine fiscală după care tânjește mediul de afaceri și va include toate acele pârghii la care ne-am referit anterior, precum și altele care s-ar dovedi necesare pentru realizarea efectivă a unui control comun. Credem că acesta este un pas necesar în crearea unei administrații fiscale eficiente, echilibrate și orientate către contribuabil.

[1] A se vedea OECD (2019), "Joint Audits within international tax co-operation", in Joint Audit 2019 – Enhancing Tax Co-operation and Improving Tax Certainty: Forum on Tax Administration, OECD Publishing, Paris.

[2] Există două tipuri principale de controale coordonate după cum urmează:

1. Controalele simultane – se referă la o înțelegere între două sau mai multe administrații fiscale de a examina în același timp, fiecare în propriul teritoriu, aspectele fiscale ale unuia sau mai multor contribuabili în privința cărora au un interes comun sau asociat, cu scopul de a-și împărtăși reciproc orice informații relevante pe care le-ar obține astfel. Realizarea de controale simultane implică coordonarea activităților întreprinse în cadrul inspecțiilor individuale din cele două (sau mai multe) jurisdicții.

Controalele simultane pot fi de asemenea combinate cu prezența oficialilor fiscali în străinătate, având astfel un organ de inspecție fiscală controlând simultan aspectele fiscale ale unui contribuabil în prezența oficialilor celeilalte administrații fiscale.

2. Controalele comune – conceptul creat de OCDE se referă la un control desfășurat de două sau mai multe administrații fiscale ce se alătură pentru a examina un aspect/o tranzacție al unui/unor contribuabil/contribuabili ce au activitate transfrontalieră. Administrațiile acționează coordonat, interacționează cu contribuabilul și primesc informațiile de la acesta iar oficialii din partea celeilalte administrații fiscale sunt prezenți la control.

[3] Disponibile aici → [Rapoarte ANAF](#)

[4] Comisia Europeană, Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană 2019-2024, O Uniune mai ambițioasă, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_ro.pdf

[5] Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 (DAC 2) referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare între statele membre pe baza Standardului comun de raportare (SCR) al OCDE care prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenți;

- Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 201510 (DAC 3) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră;
- Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 201611 (DAC 4) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind raportarea pentru fiecare țară în parte în rândul autorităților fiscale;
- Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 201612 (DAC 5) referitoare la accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor;
- Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 201813 (DAC 6) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării.

[6] Directiva 2021/514 Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, disponibilă aici: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021L0514&from=RO>

[7] Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal din 15.07.2020, disponibilă aici: [EUR-Lex –](#)

[8] Art. 12a alin. (4) din Propunerea DAC 7: „În cazul în care una sau mai multe persoane solicită autorităților competente din două sau mai multe state membre să o (le) auditeze în comun, autoritățile solicitate răspund la cerere în termen de 30 de zile. Dacă autoritatea solicitată respinge cererea, aceasta informează persoana solicitantă (persoanele solicitante) cu privire la motivele deciziei sale”.

[9] OECD (2019), “Joint Audits within international tax co-operation”, in Joint Audit 2019 – Enhancing Tax Co-operation and Improving Tax Certainty: Forum on Tax Administration, OECD Publishing, Paris, Chapter 5 – *The role of the taxpayer*, p. 47.

EY România lansează o soluție digitală pentru calculul impozitului pe profit

EY România lansează o soluție digitală dedicată contribuabililor români, menită să le ușureze una dintre cele mai complexe sarcini fiscale: calculul impozitului pe profit. Ușor de folosit și cu o interfață prietenoasă, aplicația digitală dezvoltată de echipa de Business Tax Advisory a EY România poate micșora semnificativ timpul alocat de contribuabilii români procesului de conformare fiscală specific acestui tip de impozit, dar și incidența erorilor manuale.

„Soluția noastră digitală vine să răspundă nevoilor tuturor companiilor, indiferent de mărime sau domeniu de activitate. Vorbim despre o soluție care poate fi adoptată și utilizată în operațiunile de zi cu zi, fără nicio rezervă din punctul de vedere al caracteristicilor și facilităților tehnice pe care le oferă. Intuitivă, cu o serie de formate generate automat și cu resurse legislative actualizate permanent, generează calculul impozitului pe profit trimestrial sau anual, declarațiile fiscale și stochează documentele aferente perioadelor de raportare. După cum știm, reziliența pe care contribuabilii au arătat-o în contextul pandemiei le-a accelerat capacitatea de a lucra din ce în ce mai mult online. Acum, următorul pas este să optimizeze procedurile interne utilizând soluții digitale, prin care funcția fiscală obține avantaje în termeni de productivitate și acuratețe”, a spus Andra Cașu, liderul echipei de Business Tax Advisory a EY România.

Soluția digitală creată de specialiștii EY vine cu o serie de funcționalități, care simplifică procesul complex de calcul, caracteristicile de bază ale aplicației acoperind printre altele următoarele activități:

- pregătirea calculului de impozit pe profit în mod automat, prin simpla încărcare a unei balanțe ajustate în mod minim în aplicație;
- posibilitatea de introducere de fișe de cont pentru diverse ajustări necesare specifice calculului de impozit pe profit;
- generarea de modele comune pe un anumit standard de calcul de impozit pe profit, pentru a fi utilizat la calculele viitoare fără alte modificări manuale majore, caracteristică ce elimină procesele repetitive.

Aplicația include și alte funcționalități specifice anumitor categorii de contribuabili, cum ar fi cei din industria

financiară, pentru care există un modul standard separat, special creat și adaptat diverselor particularități ale acestora.

În plus, oferă posibilitatea de stocare într-un singur loc a documentelor aferente calculului realizat, un așa-numit 'registru fiscal digital', care face mai ușoară trasabilitatea informațiilor relevante pentru o perioadă de raportare.

Calculul de impozit pe profit, precum și declarația fiscală aferentă pot fi generate automat, în doar câteva minute, pe baza caracteristicilor gândite să ghideze utilizatorul. Din aplicație poate fi accesată legislația fiscală actualizată pentru identificarea noilor modificări apărute pentru diverse tipuri de cheltuieli și venituri, întâlnite într-un calcul de impozit pe profit.